Pregaria.cat

Entrada

Vergonya

Per MartaF el dj., 06/11/2025 - 08:00

El 29 d'octubre es complia un any de la dana que va arrasar el País Valencià. I aquell dia, mentre Girona celebrava la festivitat de sant Narcís, patró de la meva ciutat, una tragèdia en forma d'aiguats torrencials segava centenars de vides i estroncava el futur de milers de persones i de pobles sencers. Un any després, no es pot fer balanç de tant de sofriment, de tantes morts, de tant de dolor quan el sud del nostre cor va quedar colgat per molt més que aigua i fang.

Sabies que el Parc Natural de l'Albufera és un dels espais naturals més afectats per la dana? I que aquesta gota freda, la més devastadora en la història de l'Estat espanyol, va ser un 21% més intensa per efecte del canvi climàtic? Però, quan els rius i els torrents es van començar a desbordar i les respostes polítiques no arribaven, i quan encara avui no s'han assumit responsabilitats de cap mena un any després del dol més profund que hagin viscut les terres del sud, només podem sentir deshonor, infàmia quan «El seu comportament és detestable i han hagut d'avergonyir-se'n, ells que no s'avergonyeixen de res i desconeixen el rubor. Doncs bé, cauran igual que els altres, ensopegaran a l'hora del càstig. Ho diu el Senyor» (Jr 6,14-15). Els profetes bíblics, com Jeremies, ens serveixen de guia per construir el nostre esperit crític per pregar la realitat i això és unir les nostres veus en un sol clam per reivindicar justícia, una justícia real i efectiva que no podrà rescabalar res a ningú dels qui ho han perdut tot, però que és una exigència moral.

Vivim en un present industrialitzat, sobreexplotat, superpoblat i dominat per l'avanç imparable de la ciència i la tècnica però, si sabem que la crisi climàtica agreujarà els fenòmens meteorològics extrems, per què encara hi ha qui ho nega rotundament? Les mentides, la confrontació i l'atac a l'altre no són la solució a la ferida oberta del món i la natura s'expressa desplegant tota la seva fúria per recordar-nos que el nostre pecat d'orgull és creure'ns superiors a la Creació. Perquè, on són la humilitat i la modèstia, el perdó i el penediment enmig del mar dels cors de fang trencats i esberlats per la força apocalíptica de l'aigua? En grec, *apocalipsi* significa 'revelació', i faig servir aquesta paraula perquè la pregària ecològica d'aquesta setmana també és per dir que una dimissió política avui només revela immobilisme i vergonya mentre es continuï maltractant la natura, desoint el crit dels germans i atemptant contra la veritat.

(Imatge: Marta Finazzi)